

Bemærkninger til lovforslaget

Nærværende lovforslag er stort set en genfrem-sættelse af tidligere Fremskridtslovforslag, senest L 5 af 12. januar 1982 (Folketingstidende 1981-82, 2. samling, tillæg A spalte 79 og forhandlingerne spalte 1048-1055).

Grundtanken er følgende:

I forhold til skatteydere, der periodevis har negativ indkomst, periodevis positiv, er det massivt uretfærdigt at fastlægge skattebyrden ud fra kortperiodeopgørelser. Herved kan de nemlig komme til at blive væsentligt grovere skatteflået, end de i virkeligheden har haft indtægt til.

Forslaget søger til en vis grad at råde bod herpå ved at supplere de gældende regler om underskudsforeførsel, så det fremover også skal være muligt at tilbageføre indkomstunderskud.

Mange har i gode år oplevet, at deres indtjening er blevet mere end halveret derved, at det offentlige via indkomstskatten har været storebroderpartsberettiget til det indvundne overskud. Derfor har de ikke kunnet konsolidere sig. Når lavkonjunkturer senere melder sig, er det påkrævet, at de straks kan henvende sig til den lokale forskudsregistreringsmyndighed og dér opnå, at det offentlige også deltager i underskuddet ved tilbagebetaling af de skatter, der i virkeligheden er betalt under urigtige forudsætninger i det eller de foregående år.

Når en skatteyder kan sandsynliggøre, at for eksempel hans 1987-indkomst vil blive minus 70.000 kr., kan han - efter at nærværende forslag er vedtaget - henvende sig til forskudsregistratoren og begære sin forskudsansættelse ændret på ganske normal vis til disse minus 70.000 kr. Når dette er sket, kan han begære, at for eksempel hans positive 1984-indkomst på 190.000 kr. nedsættes til 120.000 kr., og at han derefter får tilbagebetalt, hvad han herefter har betalt for meget i skat for 1984.

En sådan promte tilbagebetaling er naturligvis først og fremmest en retfærdshandling, fordi det nu har vist sig, at virksomheden over en noget længere periode ikke var så overskudsgivende, som man troede, da man foretog skatteopgørelsen på

den driftsøkonomisk set unaturlige vis, at man lod et jerntæppe gå ned ved regnskabsårets udløbsdag, mens livet - også det økonomiske liv - leves kontinuerligt på begge sider af 31. december, eller hvornår man nu har sin statusdag. Det er fløjtende uretfærdigt, at folk med ujævnt indtægtsforløb skal behandles meget værre end folk med samme samlede indkomst ligeligt fordelt over årene.

Dertil kommer imidlertid, at underskudstilbageførsel er en langt sundere og hurtigere måde at hjælpe virksomheder i nød på end ved den socialdemokratiske metode med alskens overkomplicerede særbureaukratiforanstillinger under den misvisende betegnelse erhvervsfremme. Tvangsauktioner, betalingsstandsninger, virksomhedslukninger, gældsætning, arbejdsløshed og reallønsfald vil blive undgået i stor stil ved vedtagelse af forslaget saltvandsindsprøjtning, som vil gengive mange deres økonomiske overlevelsesmuligheder. Derimod vil de ikke kunne klare sig, hvis de skal vente med likviditetstilførslen, indtil de kan gøre brug af gældende underskudsforeførselsregler. At tidligere års skatteansættelser skal ændres, er ikke nogen vægtig indvending. Dels lettes arbejdet med ligningen for de følgende år, dels verserer der jo i snesevis af tusinder af andre sager om at ændre på skatteansættelserne for de seneste fem år (eller endnu længere tilbage).

Den 13. august 1981 udsendte Fremskridtsgruppen derfor sålydende pressemeddelelse:

»Fremskridtspartiets sommergruppemøde har selv sagt indgående udformet, hvad der kan gøres for at hindre de afskedigelser, arbejdsløshed og reallønsfald, som folketingsflertallets politik fører med sig.

Den eneste virkelig gavnlige og holdbare recept indebærer kæmpelettelser af skatter og afskaffelse af de produktionstyngende papirkraav og overflødige lovrestriktioner. Med Folketingets nuværende sammensætning kan dette imidlertid ikke gennemføres.

Derfor har Fremskridtspartiet særlig hæftet sig ved, at et enkelt regeringsmedlem har åbnet sig for